

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 26. maj 2009

Sagsnr.: 0903517

Sagsbeh.: SUMSHH / Kommunal sundhed

Dok nr: 53423

Krav til oplysning til brugeren om anvendelsen af solarier:

Lavspændingsdirektivets krav

Solarier er produkter omfattet af lavspændingsdirektivet. Lavspændingsdirektivet er implementeret ved bekendtgørelse nr. 797 af 30. august 1994, der administreres af Sikkerhedsstyrelsen.

Bekendtgørelsen fastsætter, at de fælleseuropæiske minimumsgrænser for sikkerhed og sundhed for elektriske produkter også gælder for produkter, der markedsføres i Danmark.

I bilag 1, stk. 1, punkt C i lavspændingsdirektivet står, at producenten skal sikre, at brugerne ikke lider overlast pga. kendte farer af ikke-elektrisk art, som erfaringsmæssigt stammer fra det elektriske materiel.

I tilfældet med solarier vil dette blandt andet dække en evt. skadelig virkning af strålingen fra solariets rør. Fabrikanter, importører og forhandlere skal således sikre, at de solarier, der sælges i Danmark, opfylder kravene ovenfor. Ved at påføre CE-mærket på produktet erklærer fabrikanten, at produktet overholder alle væsentlige krav i alle relevante direktiver for produktet, herunder lavspændingsdirektivet.

Harmoniserede standarder

Til hjælp for fabrikanten til at opnå overensstemmelse med kravene, er der udarbejdet en harmoniseret standard for solarier (DS/EN 60335-2-27:2003) samt to senere tillæg til standarden. At standarden er harmoniseret betyder, at fabrikanten ved anvendelse af denne standard kan formode, at han opfylder sikkerhedskravene i lavspændingsdirektivet.

Standarden med de to tillæg er samtidig udtryk for den højest mulige tekniske viden, når det drejer sig om sikkerhed, da fabrikanter og myndigheder har været med til at udforme indholdet i standarden.

På den måde er der opnået enighed på EU-plan mellem myndigheder og branchen om standardens indhold.

Harmoniserede standarder er pr. definition frivillige at anvende, men netop fordi de udtrykker den højest mulige tekniske viden, anvendes de i vid udstrækning af myndighederne i Europa som rettesnor for fastsættelse af minimumskravene til sikkerheden for produkterne. Vælger en fabrikant at anvende andre metoder til at sikre overensstemmelse med direktivet, kan han gøre dette. Produktet skal blot have mindst samme sikkerhedsniveau, som standarden giver udtryk for.

Mærkningskrav

I standarden er der bl.a. angivet følgende mærkningskrav:

- Et solarium skal være type-mærket (1, 2, 3 eller 4). Type 3 er til anvendelse i solcentre, hvor der er selvbetjening. Type 1 og 2 kan anvendes, hvor

der er tilstrækkeligt uddannet personale, der kan hjælpe brugeren med betjeningen. Type 4 må kun bruges til kosmetiske formål, hvis en læge har ordineret det.

- Et solarium skal være mærket med, hvilken type lysrør der er beregnet til solariet, hvis lysrørene er udskiftelige.
- Desuden skal et solarium være mærket med en advarsel om, at ultraviolet stråling kan forårsage skade på øjne og hud, medføre ældning af huden og hudkræft. På solariet skal der også være et mærke, der beder brugeren læse instruktionen grundigt og bruge de medfølgende beskyttelsesbriller. Endelig skal der på solariet være et mærke, der oplyser brugeren om, at visse medicinpræparater og kosmetik kan forøge følsomheden.
- Endelig skal et solarium være mærket med de almindelige elektriske mærker, der sikrer, at installationen og den elektriske beskyttelse af solariet er korrekt.

Krav til stråling og anvendelse i brugervejledning

Fra 1. april 2009 træder et tillæg til standarden i kraft. I tillægget fastsættes mere specifikke og skærpede krav til solariers stråling, anvendelse og brugervejledning:

- Der indsættes en grænseværdi på 0,3 w/m² (watt pr. kvadratmeter, dvs. strålingens effekt), der angiver den totale udstråling fra solarier til brug for private. I forhold til før, hvor der i princippet ikke var nogen øvre grænse, sættes der dermed grænser for effekten af strålingen med henblik på at nedsætte risikoen for skader på huden.
- Der opstilles skærpede krav om, at den maksimale eksponeringstid skal angives pr. anvendelse af solariet. Den maksimale eksponeringstid kan veksle fra solarium til solarium, alt afhængig af, hvilken type solarium og rør der er tale om.
- Samtidig skal det anbefalede maksimale antal årlige anvendelser af solariet angives. Da enhver stråling direkte på huden kan have en skadelig effekt, kan man i standarden ikke sætte en grænse for den maksimale belastning af huden, men i en note til tillægget foreslås det, at huden ikke bør udsættes for mere end 25 KJ/m² (kilojule pr. kvadratmeter) pr. år. Denne information er til brug for fabrikanterne, som de kan fastlægge det årlige forbrug efter og videregive i brugervejledningen.
- Brugervejledningen/informationen skal derudover indeholde et krav om, at en lang række personer ikke må anvende solariet. Det drejer sig blandt andet om personer med hudkræft, mange modermærker, tendens til fregner, rødt hår og eksem samt personer, der ikke tåler sol-eksponering, og personer, der har tendens til at blive solskoldet, forbrændt osv.

Derudover må personer under 18 år ikke bruge solarierne. Denne information skal gives sammen med de øvrige i brugervejledningen, og de væsentligste krav kan evt. medleveres på en planche til at hænge op på væggen ved solariet. I øjeblikket arbejdes der i standardiseringsregi på at opnå enighed om, at der skal medleveres en planche med de væsentligste punkter fra brugervejledningen.